

TEMPS D'EDUCAR

NEL
MARTÍ

Temps d'educar,
el nou llibre de Nel Martí

PAPERS

TEXT: BEP AL·LÈS / FOTOS: EL IRIS

Temps d'educar és el títol del darrer llibre de Nel Martí, un recull de treballs sobre el temps i l'educació. "Educar requereix temps. Educar requereix una bona gestió del temps. I educar requereix una nova visió del temps", diu ja l'autor al ben començament del llibre com a preavis del que trobarà el lector d'assajos en les pàgines següents.

Sobre la mateixa matèria l'any 2002 va publicar *L'art d'educar* (Editorial

el far). És autor també d'altres publicacions: *M. Àngels Cardona i Florit: la flora i el paisatge de Menorca* (IME, 1999); *Països Catalans, en plural* (Els llibres de pròsper, Editorial Moll, 2005); *Les raons del sentit no són les raons de Déu* (Documenta Balear, 2009) i *La nació dels menorquins* (Documenta Balear, 2010).

Nel Martí és llicenciat en ciències biològiques i postgrau en gestió i polítiques educatives a l'administració local. Exerceix com a professor de matemàtiques a l'IES M. Àngels Cardona de Ciutadella.

De l'any 1999 al 2003 va ser regidor d'Educació a l'Ajuntament de Ciutadella, on va impulsar el Projecte Educatiu de Ciutat, i del 2003 al 2007 va exercir les responsabilitats de Director insular, primer, i de Conseller, després, de Cultura, Educació i Joventut del Consell Insular de Menorca. ha estat diputat del Parlament de les Illes Balears del 2011 al 2019.

- Què és Temps d'educar?

- Una reflexió sobre la necessitat de pensar l'educació des de la variable del temps, en totes les seves dimensions. Fins ara hem dit que per a educar un infant calia tot un poble, en el sentit de fer corresponsable a tots els agents de la ciutat en l'educació, i no només l'escola. Ara, el que intent defensar en el llibre és que no només fa falta tot un poble per educar un infant, sinó que també fa falta tot el temps. Les pantalles - açò és la televisió, l'ordinador, el mòbil...- tenen un poder educatiu poderosíssim, que ens fuig de les mans. Però açò no vol dir que no l'haguem de tenir en compte.

- I què vol dir açò?

- Vol dir que naixem immadurs, i necessitam temps de maduració. L'educació és açò: un acompanyament en la maduració i construcció d'una personalitat sana, per a viure feliç i dignament.

En l'època passada s'entenia que hi havia un temps per a cada

cosa. Un temps per a l'educació, un temps per a la família i un temps per al treball. I açò valia tant en el dia a dia, com en la vida sencera. Ara ja no és així. No ho és ni en el dia a dia, ni en la vida.

Per açò dic que per educar fa falta temps, però també i sobretot una bona gestió del temps, i a més a més sentit del temps. És el que jo dic temps en quantitat, qualitat i profunditat. Aquestes tres dimensions del temps són determinants en el fet educatiu. I cal actuar en conseqüència, especialment

des de l'administració.

- Estem parlant de conciliació de la vida personal i familiar amb el treball?

- Sí, però també de la gestió del temps, que és un concepte més ampli i en el que l'administració hi hauria de tenir un paper més actiu. Té a veure amb l'administració electrònica, en els horaris dels serveis públics, en les jornades laborals, etc.

Avui, després de tants anys de dir-ho, la conciliació de la vida personal i laboral segueix sent tot un repte, que en molts casos deriva en un problema i en una mala educació.

- Una bona política de conciliació entre família, escola i treball ajudaria a millorar l'educació?

- Sense cap dubte. Una millor conciliació i coordinació dels tres àmbits ajudaria molt. I per açò fa falta que les polítiques educatives, les polítiques de família i les polítiques laborals conflueixin i es posin d'acord.

- Qui té més responsabilitat en l'educació?

- No és una qüestió de quantitat, sinó de tipus de responsabilitat. No té la mateixa responsabilitat la família que l'escola o la televisió, ni aquestes que els polítics o les administracions. Però tots han de posar de la seva part perquè, si no és així, la tasca d'educar es torna impossible. És com ho és en el mite de Penèlope, que tot el que teixia de dia ho desteixia de nit.

No podem caure en el fàcil recurs de demanar a l'escola que ho solucioni tot. L'escola és un recurs poderosíssim en la maduració educativa, però insuficient.

- El llibre està dividit en 24 parts, per què?

- Bé, de fet el llibre està conformat per 24 peces, com les 24 hores d'un rellotge. Són 24 treballs entre els quals hi ha articles breus i articles assaig més llargs. D'aquests darrers n'hi ha d'intemporals i d'altres que tenen un context temporal molt concret, però vigents. Entre aquests hi ha articles sobre projectes que vaig impulsar fa alguns anys des de l'administració, com la ciutat educadora o el projecte educatiu de ciutat. També hi ha alguns articles més vinculats a la tasca docent, i a les virtuts del professor del segle XXI.